

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010043
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8515010043.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. septembra 2016, v trestnej veci obž. V. V. pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 1. februára 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. V..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 1. februára 2016 bol obžalovaný V. V. uznaným vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 21.5.2010 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách cestou do obce Kamienka v okrese Stará Ľubovňa, počas jazdy osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, tmavomodrej farby s nezisteným evidenčným číslom pred vjazdom do Starej Ľubovne a následne aj v nezistenom bare pri supermarkete Billa v Starej Ľubovni, navádzal P. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, X., aby fyzicky napadol F. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, L. A., tak aby ju zbil, polámal jej nohy a polial tvár kyselinou, k čomu mu zaobstará bejzbalovú palicu, kuklu a kyselinu, ako prejav pomsty za jej výpoveď zo dňa 3.5.2010 v trestnom konaní vedenom voči obžalovanému na Obvodnom oddelení PZ Prešov - Juh pod sp. zn. ČVS: ORP-1964/JU-PO-2009, v ktorej v procesnom postavení svedka uviedla skutočnosti v rozpore s obhajobou V. V., za čo mal P. B. zaplatiť sumu 1.800,- eur pred skutkom a ďalších 1.800,- eur po skutku, pričom k pokusu ani k dokonaniu skutku nedošlo.

Za to mu bol uložený podľa 155 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona a zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody na 42 (štyridsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 2 veta tretia Tr. zákona súd obžalovanému zároveň uložil v rámci súhrnného trestu, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 / štyridsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil rozsudky: (i) Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/242/2012 zo dňa 3.6.2015, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný

súhrnný trest odňatia slobody na 30 (tridsať) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov, (ii) Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/54/2014 zo dňa 4.7.2014, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, (iii) Okresného súdu Humenné, sp. zn. 4T/167/2011 zo dňa 19.9.2012, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov, (iv) Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/71/2010 zo dňa 22.9.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/1/2012 zo dňa 4.4.2012, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, (v) rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 7T/176/2010 zo dňa 12.11.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/7/2011 zo dňa 17.2.2011, a to vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Poukazuje na ust. § 2 ods. 10, 12, 19, § 168 ods. 1, § 321 ods. 1, 2, ktoré cituje. S rozsudkom okresného súdu nie je spokojný, lebo nespáchal trestný čin, za ktorý bol odsúdený. Už dlhší čas sa zdržiava pracovne v zahraničí a podrobnejšie dôvody uvedie po porade s obhajcom. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové rozhodnutie.

K takto podanému odvolaniu sa vyjadril aj prokurátor, ktorý poukazuje na rozhodnutie o vine ako aj dôkazy svedčiace pre tento záver. S odôvodnením rozsudku sa v celom rozsahu stotožnil.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol posúdený ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti, považuje odvolací súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, krajský súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Odvolací súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný V. V. spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj nadriadeného súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods.

12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Tr. poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s vyššie uvedeným preto aj podľa názoru krajského súdu výrok o vine obžalovaného je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedka P. B., ktorého obžalovaný požiadal, aby fyzicky napadol F. A. ako prejav pomsty za to, že v inom trestnom konaní zmenila výpoveď v neprospech obžalovaného, za čo mu sľúbil aj finančnú odmenu. Taktiež svedkyňa F. A. uviedla, že v inej trestnej veci poskytla obžalovanému alibi, že boli v určitom čase spolu v Nemecku, čo sa ale nezakladalo na pravde. Uvedená svedkyňa vypovedala v prípravnom konaní aj o tom, že bola spoločne s kamarátkou I. B. u obžalovaného doma, kde mu uviedla, že sa dopyčovala o tom, že sa jej vyhrážal, že bude mať obliatu tvár kyselinou, polámane ruky a nohy. Obžalovaný jej vysvetlil, že on jej nič nespraví, bol na ňu rozčúlený za zmenu výpovede na polícii v Prešove a že tie vyhrážky povedal P. B..

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného V. V. po právnej stránke posúdil, ak toto kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Trestného zákona. Obžalovaný si z pomsty objednal u P. B. zbitie a spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví svedkyne, pričom nedošlo k pokusu ani k dokonaniu zločinu, čím takto naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného trestného činu.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil, len existenciu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zákona. S uvedeným záverom prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil aj nadriadený súd.

Dokazovaním boli zistené skutočnosti k osobe obžalovaného, ktorý podľa odpisu z registra trestov má 22 záznamov. Nepostupoval ale súd prvého stupňa správne pri ukladaní súhrnného trestu. Obžalovaný si u P. B. objednal zbitie svedkyne F. A. dňa 21.5.2010.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 353 ods. 8 Tr. poriadku, trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Ako vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/176/2010, tam uvedeného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 24.4.2010, teda ešte pred teraz súdeným skutkom, pričom v tejto veci bol vydaný trestný rozkaz dňa 31.8.2010, ktorý si obžalovaný prevzal 9.9.2010. Skutočnosť, že voči nemu bol podaný odpor a k meritórnemu rozhodnutiu došlo neskôr (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6To/7/2011 zo dňa 17.2.2011) nič nemení na situácii predpokladanej v ust. § 353 ods. 8 Tr. poriadku.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/71/2010 zo dňa 22.9.2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/1/2012 zo dňa 4.4.2012, bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov, pričom uložený trest bol súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/176/2010 bol zrušený. V tejto trestnej veci sa obžalovaný skutkov dopustil dňa 13. a 14.9.2009

Správne preto postupoval prvostupňový súd, ak ukladal vo vzťahu k týmto odsúdeniam súhrnný trest, pretože vyššie uvedené skutky boli spáchané skôr, ako bol doručený prvý odsudzujúci rozsudok, v tomto prípade trestný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/176/2010 zo dňa 31.8.2010.

Pochybil ale okresný súd, ak ukladal súhrnný trest aj k ďalším odsúdeniam obžalovaného a to Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/242/2012 zo dňa 3.6.2015, Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/54/2014 zo dňa 4.7.2014 a Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/167/2011 zo dňa 19.9.2012. Zároveň je potrebné uviesť, že k prvému pochybeniu už došlo pri ukladaní súhrnného trestu Okresným súdom Humenné v sp. zn. 4T/167/2011, keďže tam súdeného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 10.4.2011, teda až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T/176/2010, zo dňa 31.8.2010, ktorý si obžalovaný prevzal 9.9.2010. Nemal byť preto ukladaný súhrnný ale samostatný trest.

Krajský súd zistiť uvedené pochybenie ho ale nemohol napraviť z dôvodu absencie odvolania zo strany prokurátora, pretože v prípade správneho postupu by bolo obžalovanému ukladaných viacero samostatných trestov, čím by sa ale dostal do horšieho postavenia, čo by bolo zase v rozpore s ust. § 322 od. 3 Tr. poriadku.

Aj napriek na hore uvedené skutočnosti možno konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvažil aj okolnosti na strane obžalovaného.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom má za to, že uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 42 mesiacov pri použití ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedené je teda rozhodnutie okresného súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takejto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Prvostupňový súd správne rozhodol napadnutým rozsudkom aj o uložení trestu zákazom činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 mesiacov rešpektujúc pritom ust. § 42 ods. 2 Tr. zákona.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.